

דף מידע

2663

פרשת "עקב"

מדריך הפרשה לחופש הגדול / סיון רהב-מאיר:

- את נאום הפרידה של משה רבנו אנחנו קוראים באוגוסט החם, כשמיליוני ילדים נמצאים בבתים. פרשת השבוע, פרשת "עקב", מציעה כמה כללי זהב שמתאימים מאוד לחופש הגדול:
- ולא תביא תועבה אל ביתך - הכול זמין היום, יותר מאי פעם. הטוב והרע. לא כל הזבל צריך להיכנס לנו לסלון, למכשיר וגם ללב. כמה קשה וכמה הכרחי לדעת לסנן, לפקח ולומר לא.
 - כי ה' אלוך מביאך אל ארץ טובה... ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש - אלפי שנים יהודים קראו בתורה את הפסוקים האלה וראו מהחלון את תימן או רוסיה. השנה, בפרט כשאי אפשר לטוס לחו"ל, יש לנו הזדמנות להכיר מקרוב את הארץ הטובה הזו.
 - עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה - כך הפרשה מתארת את אלוקים, הדואג לחלש, ומבקשת שנלך בדרכיו. במצב הכלכלי והחברתי הקשה יש כעת אינספור אפיקים לחסד, צדקה והתנדבות.
 - פסל לך שני לוחות אבנים פראשניים - הפרשה מתארת רגעי פיוס: אחרי חטא העגל ושבירת לוחות הברית, אלוקים נותן למשה את הלוחות השניים. פרשנינו לומדים מהסיפור על חשיבות הסליחה והכפרה, על היכולת למחול ולהשלים. אנחנו בתקופה דחוסה וצפופה ומתוחה. לא משנה כמה רבנו וכמה כעסנו, תמיד אפשר וצריך לסלוח, ולהתחיל מחדש.

נר זיכרון

הראל גודל ז"ל - כ"ה אב תשמ"ז
אליעזר (שטיפ) בן יהושע ז"ל - כ"ה אב תשס"ב

השמחה במעונם

מזל - טוב

למרים ושמואל ברלוביץ ולכל במשפחה להולדת הנכדה, בת ליעלה ואביעד.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר # 2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

19:01	הדלקת נרות
19:21	מנחה וקבלת שבת
20:09	צאת השבת

"נתפרדה החבילה!?!..."

נאמר במשנה במסכת גיטין (נט): "אלו דברים אמרו מפני דרכי שלום: כהן קורא ראשון, ואחריו לוי ואחריו ישראל...". כלומר מתוך שחביבה היא התורה על ישראל, הרי כל אחד רצה לזכות בעלייה הראשונה וביחוד כשהיה נהוג שהעולה הראשון, היה מברך ברכה ראשונה והעולה האחרון היה מברך ברכה אחרונה, והעולים שבינתיים לא היו מברכים כלל. מחשש שיבואו אנשים לידי מריבה בבית הכנסת בשל העלייה הראשונה, בשל כך תקנו חז"ל את סדר העלייה לתורה שהראשון יעלה כהן. וכך פסק השולחן ערוך להלכה (קלה, ג-ד).

מדברי הגמרא למדנו שאם הכהן רוצה למחול על כבודו ולחלוק כבוד לאדם אחר שאינו כהן אינו רשאי. עם זאת, ישנם מקרים מיוחדים שבהם הכהן רשאי למחול ואף צריך שהיה בהם אין שום חשש למחלוקת כלל כגון: במקום שנהגו בשבת "בראשית" למכור את העלייה הראשונה לכל המרבה במחיר, וכן אם ישנם שני חתנים ישראלים בשני וחמישי ויש צורך להעלותם, במקרים אלו מפורסם הדבר שהכהן מוחל על עלייתו.

חז"ל בתלמוד (גיטין, שם), מבארים שבבית הכנסת שאין להם כהן - "נתפרדה החבילה". וישנם שני הסברים לביטוי זה. שני הפירושים הובאו ברש"י, ולפי כל פירוש ישנו מעמד אחר ללוי:

א. לפירוש האחד - "נתפרדה החבילה" - ולכן לא יוכל הלוי לעלות לאחת משבע העליות כלל.

ב. לפירוש השני - אין סדר. הלוי יכול לעלות גם במקום הכהן.

להלכה: אם אין כהן בבית הכנסת:

א. למנהג אשכנז - ראשון עולה לוי. וכך פוסק הרמ"א: "אם אין כהן בבית הכנסת... ראשון יוכל לעלות

[הלוי]. וכשקורין אותו אומרים 'במקום כהן' שלא יטעו לומר שזהו כהן" (קלה, ו). וכך הוא מנהג בני תימן.

ב. למנהג הספרדים - יש להעלות ישראל וכך פוסק השולחן ערוך להלכה: "אם אין כהן בבית הכנסת קורא ישראל במקום כהן ולא יעלה אחריו לוי" (קלה, ו).

ג. יש קהילות (הנוהגות כמנהג הספרדים) שנהגו להעלות לוי (כדעת הרמ"א), ורק אם אין לוי מעלים ישראל (דעת השולחן ערוך). (וכך פסק בשו"ת ישכיל עבדי (ג, ד) במיוחד כשהלוי גדול בחכמה ובמניין מהישראל).

על פניו דומה שמנהג קהילות אשכנז ברור הוא, שכן פסק הרמ"א שבמקרה ואין כהן בבית הכנסת יכולים להעלות לוי במקום כהן.

עם זאת, מבירור שערכתי, נאמר לי שמנהג ותיקי שלוחות, במקרה ואין כהן בבית הכנסת - להעלות דווקא ישראל במקום כהן (כדעת השולחן ערוך). מאחר וכך הדבר, וזהו מנהג המקום בשלוחות, נכון להמשיך ולנהוג כמנהג המקום.

"והאמת והשלום אהבו".

שבת שלום, מיכאל.

קריאת תהילים ע"י נשים
תקיים בשעה 18:30
במדשאה מחוץ לבית הכנסת.

מועדת בית הכנסת

19:01 - הדלקת נרות

19:21 - מנחה

קבלת שבת וערבית **ברחבת בית הכנסת / מתחת לחדר האוכל**
"ח"י רגעים" – יתקיים בתום תפילת ערבית **ברחבת** בית הכנסת.

6:50 - שחרית א' ומוסף - **מתחת לחדר האוכל**

8:30 - שחרית ב' ומוסף - **מתחת לחדר האוכל**

הפטרה - ישעיה מט', יד, "ותאמר ציון..."

18:30 - מנחה **ברחבת בית כנסת** (בלבד)

"הדף היומי" - יתקיים ברחבת בית הכנסת לאחר תפילת מנחה

20:09 - צאת שבת - ברחבת בית הכנסת וברחבת ה"שטיבל" (בלבד).

ימי חול

5:05 - הנחת תפילין

6:00 - הנץ החמה

6:00 - שחרית

9:21 - סוף זמן קריאת שמע

19:00 - שיעור יומי

19:20 - מנחה וערבית - ברחבת בית הכנסת וברחבת "השטיבל".

הערה:

התוכנית הינה נכונה לרגע כתיבתה. במידה ויהיו שינויים נעדכן בהתאם!

בברכת שבוע טוב - אבי ש.

מועדת בנינים

ברכות - לאביה שכטר לרגל גיוסך לצה"ל. בהצלחה בשירות.

חן וחברי הוועדה.

מועדת תרבות

לקראת תשעה באב זכינו שחברים מהקהילה פתחו בפנינו את ליבם ואת ביתם ונתנו לנו צוהר לעולמם: שמענו מהם על חיבורים מיוחדים בין נוער לניצולי שואה, על התמודדות ואמונה במשפחה מיוחדת, על ציונות בניכר, ועל בנייה ויצירה משותפת בזוגיות.

אנו תפילה, שמתוך ראיית הטוב שלהם, קירוב הלבבות ואהבת החינם שבהם, הם ועוד רבים אחרים עוסקים, נבנית עוד לבנה מאבני ירושלים ובבנייה ננוחם.

אז תודה למרים רותם ובתה עדנה, סטיב ליס, עדי ורקר ומיכל ושחר דוידוביץ.

דווקא בגלל ההנחיות שהגבילו את מספר המשתתפים, נוצר מהלימון לימונדה, ונהנינו ממעגלי שיח קטנים ואינטימיים, היה מרגש ומשמח לראות את הביחד המיוחד שנוצר בקהילה ועל החיבורים השונים שנרקמו בערב זה. תודה לכם.

שבת שלום - אורה והודיה.

מועדת חינוך

"כאבא במשרה חלקית, את שני הבנים שלי (4.5, 6.5) אני אוסף מהמסגרות באופן קבוע. מתוך יממה יש לי כ- 4 שעות להיות אבא שלהם: לדאוג לשלומם ורווחתם, לקדם אותם בחיים ולטפח בהם את כל מה שאני מאמין בו לפני שהם נרדמים. הבנתי עד כמה הסמארטפון שלי פגע בזמן היקר הזה. טלפון חכם – אבא טיפש.

"אלעד!", אומר לי הקול הפנימי, "סגור את הטלפון הזה כבר. הילדים שלך מדברים אליך! צריכים אותך! כמה שנים עוד יש לך לפני שהם יתבגרו ויחליפו אותך בקבוצת וואטסאפ? תהיה איתם!" ואז מגיע איזה בי-פי קטן ושוב מסיט את תשומת לבי. בכל פעם שבני שואל אותי שאלה ומקבל תשובה ממולמלת מבעד למסך מלבני - משהו בשנינו מת. והקול הפנימי דומם גם הוא.

אני מדמיין שעבור פעוטות, המבוגרים בגינות המשחקים בוודאי נראים כמו עצים שמגדלים פרי שחור ושטוח על אחד מענפיהם. על הספסלים ההורים כבר לא מדברים זה עם זה כמו פעם. בפנים חתומות הם מבליים בחיים של אחרים בזמן שהקטנטנים שלהם מתחננים לקצת תשומת לב. הם לא יודעים שהם מתחננים, אבל מה נותר להם לעשות בכל פעם שההורים מעדיפים להזיז את האגודל על מסך במקום להישיר מבט אליהם ולחייך? בצימאון ליחס הם מטפסים על העמוד הכי גבוה, מותחים גבולות, מציקים, אלימים ומתחצפים למבוגר-עץ שלהם. כך גם אני. כך גם ילדיי. במרבית הימים אני מבלה כשליש מהזמן הקצר שלי עם המשפחה עם הפנים במסך. לא מפסיק לבדוק: מה התחדש בקבוצות, עונה לשיחה, מאשר עוד כמה עוקבים. בדיוק שהקטן פותח בפניי את הלב, אני עסוק בלשלוח למישהו "לב". אני יודע שזה רע אבל לא מצליח להתגבר. התביישתי מהאדם המרחף שנהיית.

תבינו, זה לא רק השימוש הנקודתי בסמארטפון שמפריע ומסית את משאבי הזמן. לכל שימוש יש פוטנציאל להכניס אותי למערבולת מחשבות, חששות וחלומות. קל מאוד להסיט את הריכוז שלי ולהביא אותי למצב של אבא-זומבי לכמה דקות. כל עוד המכשיר בשדה הראייה אני שבוי שלו. שפוט שלו. אולי אתם כמוני, ואולי אתם טובים ממני, אבל כולנו על הספקטרום הזה.

לפני שבועיים קיבלתי הודעת טקסט בעודי באמצע הכנת ארוחת ערב לילדים. מה שראיתי שבר את רוחי. איבדתי את זה והפסקתי לתפקד כאבא. זה כל כך לא מגיע לבנים לראות את המבט המזוגג הזה על הפנים שלי ולדעת שבכל רגע נתון הטלפון יעשה רעש ואבא יתכנס לתוך עצמו. לאחר זמן קצר ביקשתי מאשתי שתיקח פיקוד על הבית: "אני לא במצב להיות ליד הילדים עכשיו", אמרתי ויצאתי מהבית עד אחרי שנרדמו כולם. עברו 24 שעות עד שחזרתי לעצמי.

הפעם הבנתי ממקום עמוק: אני יכול להיות אבא מעולה ואני יכול להתעסק בנייד שלי - אבל אני לא יכול לעשות את שניהם. סוף סוף ראיתי איך הסמארטפון ניהל אותי כל הזמן הזה. ברצותו עזבתי הכל והתייצבתי מולו. מה המסר שהילדים שלי מקבלים? שאבא שפוט של מלבן קטן שחור עם אור?

החלטתי על שינוי מסלול. הגדרתי לעצמי "זמן אבהות" והחלטתי שאני משתיק ומחביא את הטלפון בין חמש לתשע בערב. בהתחלה השארתי את הנייד באוטו. זה עזר מאוד. כדי לקבע את התרגיל הזה רכשתי טלפון ללא חבילת גלישה שישמש אותי לשיחות ועדכונים עם המשפחה. בשעה 21:00 בתום הזמן, אני מתחבר ומתעדכן בכל מה שממתין לי בעולם החיצון. ובינתיים עברו 4 שעות שבהם לא קרה שום דבר חשוב יותר מהבנים שלי.

ההרגל הזה הגדיר מחדש את האישיות שלי בבית. איך? קיבלתי בחזרה את תפיסת ההווה שלי. פתאום התעסקתי רק במה שקורה פיזית מסביבי עכשיו. הפכתי לאבא מרוכז, מפוקס, רגוע ושמח הרבה יותר. גם הראש שלי נח כי הוא לא צריך לדלג מהודעת פוש על ירי קסאמים, להודעה בקבוצת "החופרים מהילדות", לציוץ פוליטי ואז מיד להוביל לפשרה בין שני ילדים שרבים על חבילת קלפים. ב"ערב החדש" שלנו, נטול הנייד, אני כאילו בהשפעת ריטלין. השיחות עמוקות יותר, ההבנה שלי מהירה יותר וגם ההתנהגות של הילדים השתפרה. אני כאן איתם - הם מרגישים פחות לבד ואין להם תחרות על תשומת לב. במקום שהם יופיעו בסטורי שלי, אני מופיע בסיפור החיים שלהם.

צלצולי הפנטום ותחושת הרטט המדומה בכיס פוסקים אחרי כשעה ואתם יודעים מה? התרגלתי להיות בלי הרבה יותר מהר ממה שחשבתי. יכול להיות שחלקכם מתלבט אם לנסות את זה או לא. לפני שאתם קובעים, תשאלו את הילדים שלכם.

אז אם נעלמתי בין חמש לתשע בערב תדעו: אבא זמין כעת. אנא נסו אותי שוב במועד מאוחר יותר, תודה".

#אבאזמין (אלעד זוהר).

הורים יקרים,

צירפתי קטע ממש נחמד שקראתי והתחברתי אליו מאוד. התחלתי לקבל על עצמי להיות זמין יותר לילדים במעט הזמן שיש לי איתם (בעיקר בקיץ). מקווה שזה יגע גם לעוד הורים, ויחולל בהם שינוי קטן. הלוואי ואצליח להתמיד בשינוי (אני עדיין זמין אחרי שהם נרדמים לכל מי שלא ענית לך ואני חוזר לכולם...).

עברנו עוד שבוע מבורך של פעילויות חווייתיות בקייטנה. מאחר ולא יכולנו לערוך בית קפה, הילדים החמודים הכינו קינוחים מתוקים לכבוד שבת, ומכרו להורים ועשו להם משלוחים עד הבית. בנוסף, ערכנו יום ישראלי והילדים הכינו דוכני פלאפל, עם שלטים מושקעים- הפלאפל הכי טוב בעיר, הפלאפל הכי טוב בעולם, והפלאפל הכי טוב בבית הילדים. כשסיימו לחתוך את הסלטים ולהכין את הפלאפל, הם חילקו מנות לכל הילדים, וגם ילדי ד-ו באו לאכול בדוכנים פלאפל שווה עם צ'יפס, טחינה, חמוצים וסלט ירקות. היה מקסים לראות את ההשקעה הרבה והסיפוק האדיר בהצלחת הדוכנים.

בטי ומרים הכינו מונפול ענק במחסן בגדים והילדים היו השחקנים ושיחקו בהנאה גדולה. במהלך החוגים הגיע בן דוד של מרים שלימד את הילדים ריקודי ברייקדנס למתחילים, וממש שמח לראות את הפוטנציאל של הילדים בגמישות ובנחישות לעשות נכון את המהלכים של הריקוד. ילדי החטיבה עשו קייטנה מקומית בהתאם להגבלות. בבוקר ערכו תחרויות הישרדות בעין מודע, לאחר מכן הכינו ארוחת צהרים שווה בשטח, וכשחזרו לקיבוץ הייתה להם סדנת ווטר טאג עם חצים וקשתות וטירות מסתור כדי לעשות מעין מלחמה בין הקבוצות, הם סיימו את הפעילות בתחרויות ODT. את ארוחת הערב הם אכלו בחורשה, ונשאו להקרנת סרט ולילה לבן בחורשה. בנות השירות של שנת תשפ"א הגיעו ליומיים לקיבוץ. הן זכו ללכת עם הבנות של שנה זו לתעלה, השתתפו בפעילות הנוער, בערב ישנו בדירת שירות והחליפו חוויות עם הבנות שלנו, ולמחרת עבדו בבית הילדים. הן נהנו מאוד מהילדים והנוער שהכירו והוקסמו מהאווירה המיוחדת של הקיבוץ. נאחל להן שיהיה להן בהצלחה בשנה הבאה (עוד 3 שבועות).

אני זמין לכל שאלה, חננאל - רכז החינוך.

מהמרפאה

שעות פתיחת המרפאה השבוע 9-14.8

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת קהל אחיות	בדיקות דם	
בתאום עם אורה	10:00-11:00		10:00-12:30	7:30-8:15	א'
	8:00-9:00	11:30-14:00	10:00-14:00		ב'
			10:00-12:30	7:00-7:45	ג'
		13:30 - 16:30	10:00-12:30 13:30-17:00	7:30-8:15	ד'
	8:00 - 9:00		11:30 - 13:30	7:30 - 8:15	ה'
	8:00-9:00	8:30 - 10:30	8:30 - 12:00		ו'

שבת שלום - חגית ו.

מענק לכל אזרח

בעקבות משבר הקורונה ועל מנת להקל על אזרחי המדינה בתקופה זו, הביטוח הלאומי ישלם מענק לכל אזרח המוסד לביטוח לאומי נערך לשלם לאזרחי המדינה את המענק באופן אוטומטי ישירות לחשבון הבנק של האזרח.

- מי שכבר מקבל קצבה כיום, המענק ייכנס לחשבון הבנק אליו משולמת הקצבה, ואין צורך לעדכן. המענק יועבר לתקציב.
- מי שאינו מקבל קצבה צריך להיכנס לאתר של ביטוח לאומי ולרשום את חשבון הבנק הפרטי שלו (לא ניתן לרשום חשבון של הקיבוץ). המענק ייכנס לחשבון הפרטי שעודכן. בהתאם להחלטה שהתקבלה, המענק פטור ממס איזון.

אתר הביטוח הלאומי הוא www.btl.gov.il. מי שמעוניין בסיוע, מוזמן להגיע עם תעודת הזהות אורנה או שמואל בהנהלת חשבונות, מומלץ לתאם טלפונית מראש.

צביקה וקסמן.

ממשאבי אנוש

למערכת החינוך הבלתי פורמלי של קיבוץ שלוחות דרוש/ה: מדריכת/ת נוער לחינוך הבלתי פורמלי

תיאור התפקיד

- הדרכת קבוצת הנוער (כיתות ז'- י"ב) של קיבוץ שלוחות
- העברת הדרכות ופעילויות באופן שוטף
- בניית תוכנית עבודה (שנתית, חודשית ושבועית) בראיה ערכית- חינוכית
- בניית הקבוצה תוך פיתוח קשרים אישיים
- תקשורת עם ההורים וגורמי חוץ
- ניהול תקציב
- בחופשים פעילות יותר אינטנסיבית כולל יציאות לימים ארוכים עם הקבוצה, ליווי קייטנת איל"ן

דרישות התפקיד:

- בעלת/ת אוריינטציה חינוכית
- ניסיון מוכח בעבודה עם ילדים/ נוער
- יכולת עבודה בצוות
- כושר התבטאות בכתב ובע"פ
- יחסי אנוש מצויינים

היקף משרה - 35%

כפיפות - מנהל חינוך בלתי פורמלי

זמינות - 1.9.2020 אחרי חפיפה.

ניתן להגיש קו"ח לתפקיד בדוא"ל- masha@shluhot.com

לפרטים נוספים: חננאל- 052-7894499.

ממנהל הקהילה

לקהילת שלוחות היקרה,

בשבח והודיה לקב"ה עברתי את התהליך הרפואי בשלום ואני כבר בתהליכי החלמה. חוזר לאט לאט לשגרת עבודה רגילה ואי"ה אשתדל להדביק פערים. מודה בחום לכל מי שחשב, התפלל, איחל לרפואתי והתעניין בשלומי. הרגשתי מה שידעתי כבר ששלוחות זה בית חם ואוהב. בריאות טובה לכולם - צביקה.

תזכורת: ימי העבודה שלי א' ב' ג' ה'. לתאם פגישות דרך תרצה, ניתן גם דרכי.

ארנונה - לפני כחודש וחצי ביקשתי מעמנואל שיטפל ויבדוק את כל נושא הארנונה בשלוחות הוא מיד נכנס לעבודה במרץ לטפל בנושא הארנונה.

ראשית אני רוצה להודות לסנדי ואילנה שטיפלו בנושא עד כה וימשיכו אי"ה לעזור לעמנואל ככל שיצטרך.

עמנואל יתעסק בעיקר עם הארנונה של הקהילה ושל העסקים, אם יתבקש. בנוסף, בהחלפת דירות בקיבוץ לצורך תשלומי ארנונה.

הוא לא יטפל בארנונה של החברים מול המועצה. זה נשאר באחריות החבר.

בברכה צביקה.

משולחנה של מזכירת הפנים

קיר ירושלים היה האתר בו קראו השנה את מגילת איכה. לא יכולנו להתכנס בתוך בית הכנסת, לא קראנו אלא מעט מן הקינות, ומטבע הדברים היו פחות אנשים מאשר בשנה רגילה. קריאת המגילה שודרה בפייסבוק לייב, כדי לאפשר לרבים נוספים לקחת חלק למרות הריחוק הפיזי. רבים מחניכי ובוגרי "קיץ בקיבוץ" השתתפו מרחוק בקריאת המגילה שלנו. תודה לוועדת בית-כנסת ולקוראי המגילה, למי שדאג למחצלות ול"אלתוש" ולמי שדאג להסרטה ולשידור. אי"ה בשנה הבאה נוכל לקרא מגילה בתוך בית הכנסת ברוב עם! בבוקר, לאחר שידור קריאת המגילה, הקשבנו לשיעור החשוב של הרב מיכאל "מסולת לפסולת" על מרתה בת בייתוס. התובנות החשובות שעלו במהלך השיעור הם עיקר הלימוד שיש להנחיל מדור לדור, להפנים וליישם בהתאם למציאות המשתנה בכל עת לאורך ההיסטוריה אל העתיד. סרט עוצמתי "בין שמים לחול" הוקרן לאחר השיעור של הרב. הסרט עסק בפינוי הישוב נצרים, וכלל חומר מקורי מאותה העת. הסרט בויים ונערך באומץ וברגישות אנושית נדירים. מתוך דברי הרב איתמר חייקין שפורסמו בפייסבוק על פינוי גוש קטיף - "...אני גם זוכר היטב מה לא היה. לא הייתה אלימות. בעיני זה מדהים. עוקרים אנשים, הורסים את ביתם, כורתים את מקור פרנסתם והם לא מרימים יד. כל אותם הצהרות על חשש לאלמות קיצונית ופגיעה בחיילים מצד המתיישבים התבררו כחששות שווא (או חמור מכך, מניפולציות מכוונות). אנשי הגוש ראו עצמם כשליחי ציבור שלא ירימו יד בציבור ששלח אותם, גם אם גורם להם עוול. הם קבלו החלטה מוסרית, אנחנו בשום אופן לא נגרר למלחמת אחים!!".

התנהגותם האצילה של אותם גיבורים היא מופת לכולנו, על אהבת חינום כנגד שנאת החינום שבגינה נחרב בית המקדש. בבניין ירושלים ננוחם.

איך הכל משתלב? כותרת מפגש ה"זום" המושקע שארגנה התנועה הקיבוצית בשיתוף עם הקיבוץ הדתי בנושא קליטה מיטבית. במהלך המפגש היו הרצאות קצרות עם מרחב זמן לשאלות, והיו קבוצות דיון שעסקו בנושאים ספציפיים. כל משתתף בחר לאיזו קבוצת דיון להצטרף על מנת לאפשר למידת עמיתים רלוונטית לכל אחד מאיתנו. המפגש הוקלט ויישלח אל המשתתפים במייל, לטובת למידת המשך בתוך ועדות הקליטה והצמ"ד של הקיבוצים. משלוחות השתתפנו עמנואל צייגר ואני. תודה רבה לרותם שכטר/מחלקת חברה של התנועה, על חלקך בארגון המפגש המקצועי, המעניין והחשוב!

מהו בית? הבית שלנו הוא המבנה בו אנו גרים - באנגלית House- הבית מסמל גם משהו עמוק יותר, מה שקרוי באנגלית Home שהוא מקום חם בלב. בקיבוץ, בית הוא גם חיבור והשתייכות של המשפחה לקהילה כולה. השבוע, פרצה שריפה בבית משפחת חוה ויהודה ורקר שהותירה נזק משמעותי למבנה הבית ולתכולתו. ברוך ה' חוה ויהודה בריאים ושלמים! חוה ויהודה עברו לגור לתקופה הקרובה ליד בנימין ועדי, בדירתם הקודמת של לן ותניא פידר. תודה רבה לכל מי שהציע ריהוט וחפצים, אירוח, סיוע ותמיכה למשפחה - זוהי כוחה של קהילה! מי שמעוניין להציע סיוע בהמשך, מוזמן לפנות אלי.

ט"ו באב - בימי העבר הרחוק בנות ירושלים לבשו בגדים לבנים שאולים, ויצאו במחולות בין הכרמים כדי למצוא בני זוג. בשנת תש"ף סביב הקורונה, חיפוש ומציאת בני זוג קורים בעיקר במרחב הווירטואלי. כך גם ערב שירי האהבה שאורגן והופק מטעם בנק הזמן, היה אמור להיות במרחב הפתוח אך לבסוף מטעמי שמירה על בריאות איתנה, הערב התקיים בשידור. תודה למארגנים, ולמשתתפים שנהנו מרחוק!

שבת שלום - ג'ודי.

שבת - שלום

שלום רב,

מפיצים טוב - ממחלקת החינוך, מרים זרביב ואור קרביץ לבנון

פעילות הקיץ של נוער הקיבוץ הדתי הגיעה השבוע לשיאה בפרויקט 'מפיצים טוב'. כ-750 בני נוער מ-15 קיבוצים ויישובים (שלוחות, מעלה גלבע, ראש צורים, סעד, בית רימון, משואות יצחק, כפר עציון, טירת צבי, עין צורים, עלומים, שדמות מחולה, לביא, מירב, קבוצת יבנה וניר עציון), הצטרפו לפעילות שמטרתה ערבות הדדית וחיבור לחברה הישראלית. לאחר שבימי הקורונה נוכחנו שוב בעוצמות של בני הנוער שלנו, היה זה בעיננו אך טבעי לנתב את העשייה החיובית הזו ואת הכוחות המיוחדים, גם לעשייה החוצה. הקיבוצים קיבלו ערכות של אדניות ושולחנות פיקניק קטנים, החניכים בנו אותם, צבעו, קישטו ושתלו פרחים, כדי לתת למישהו מחוץ לקיבוץ שזקוק ליד אוהבת, חיוך ותמיכה. מרגש לעבור בין הקיבוצים, לראות את העשייה ולהדבק באווירה האנרגטית והמשמחת. דווקא בתקופה הזו הנוער הנפלא שלנו "יוצא מהבועה", מקיים את האמרה "כל ישראל ערבין זה לזה", ומתגייס כדי להרבות טוב ולהאיר פנימה והחוצה. בעשייה הצבעונית הזו אנו מצליחים לייצר ביחד את אפקט הדומינו כך שהאדוות של כל שינוי קטן לטובה שכל אחד מאיתנו עושה, ישפיעו במעגלים נרחבים יותר. במהלך שבוע הבא תצא לדרך תחרות אומנות תנועתית 'יוצרים ביחד'. ערכות אומנות יגיעו לנוער בקיבוצים ודרכם ייצור הנוער את הביטוי לחיבור שלו לחקלאות הישראלית ולאדמה בכלל, בפרט סביב הקורונה. תחרות זו מצטרפת לתחרות הצילום 'קורונה ישראלית' שתוצריה כבר עלו לאוויר. ההצבעות לתחרויות השונות נפתחו ואתם מוזמנים להיכנס לקישור להצביע ולהשפיע! 'המרוץ לקיבוץ' - גרסת הקורונה יחתום את פעילויות הקיץ שלנו, והסיום וההכרזה על הזוכים יתקיימו בר"ח אלול (20.8) בזום. ניתן לעקוב אח הפרסומים דרך מנהלי החינוך ומדריכי הנוער בכל קיבוץ ונשמח גם את תעקבו אחר פעילויות הנוער בפייסבוק ו**באינסטגרם** ותפרגנו להם.

קורונה - מהלכים והשפעות, אמיתי פורת

אנו בעיצומו של סבב שני של פגישות בקיבוצים, על מנת לבחון את השפעת הקורונה על כלכלת הקיבוצים. התמשכות המשבר משפיעה הפעם גם על כמה מקיבוצינו וההכנסות מהמפעלים ומחקלאות יורדות. אמנם בסה"כ אנו בטוחים בחוסן יישובנו, אך נבחן את הדרכים לסיוע נקודתי על פי הצורך. **מענק לכל אזרח** - כפי שפורסם, כספי המענק מועברים לכלל האזרחים, עבור ילדים ועבור בוגרים. אנו בוחנים (עם ר"ח של הקיבוצים), את הפרוצדורה של העברת כספי המענק לחברי הקיבוצים, כיוון שכרגע חלקו מתקבל ועובר לחשבון הרגיל של בט"ל עבור קצבאות ילדים, ואילו המענק למבוגרים אמור לעבור לח'ן אישי. נעדכן את הנהלות הקיבוצים, וכל קיבוץ ינהג בהתאם להחלטותיו הפנימיות. **נושא הפיצוי לעצמאים** בקיבוצים נמצא עדיין אצל מנכ"לית משרד האוצר ואנו מנסים לפעול בכל חזית אפשרית כדי לאפשר גם להם לזכות בפיצויים כמתבקש.

עשור לבית בגלבע בקיבוץ מירב

בחודש שבט מלאו עשר שנים להקמת הבית בגלבע - בית לנשים עם צרכים מיוחדים, בקיבוץ מירב. לכבוד האירוע הוכנה הצגה שהייתה אמורה לעלות בחודש אדר אך כשהבינו בצוות שצריך יהיה למצוא אלטרנטיבה, הומרה ההצגה לסרט מרגש. 10 דיירות הבית, שהיה חלוץ בסדרת הבתים שקמו מאז, מביאות את עצמן דרך סצנות מבויות בטוב טעם - מספרות על הקושי שחוו טרם הגעתן לבית, על הרגעים הראשונים בבית, מתארות את החוזקות שהן מוצאות ביומיום שלהן וגם את הקשיים שהן חוות. הן מספרות גם על העבודה שלהן שמהווה חלק משמעותי מחייהן, והיופי הגדול הוא לראות כיצד בכל סצנה ניכר החן הרב של המקום, ומורגשת ההתאמה שנעשתה כך שכל אחת מהן תבוא לידי ביטוי. אין ספק שמי שפגש את הבנות בימיהן הראשונים בבית, מבחין בהתפתחות העצומה שלהן ובשמחה שהבית מביא איתו פנימה והחוצה. ומכאן שלוחות ברכות לקיבוץ מירב שהשכיל לתת כזו מתנה יפה לקהילה, לזכות לתרום ולהיתרם מהמיזם היפה הזה, ולבחור לפתוח את הלב והבית לנשים המופלאות האלה. יישר כוח לכל השותפים לדרך - למנהלי הבית-אלעד בלוך ושרון שגיא, לסמדר כהן ביטון העו"סית של הבית. תודה גדולה לאנשי מירב, לעמותת ק.מ.ה, למוא"ז עמק המעיינות, ולקיבוץ הדתי!

שבת שלום, אמיתי פורת וחברי המזכירות הפעילה.